

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי מטכ"ל

בפני: סא"ל סיגל טורג'מן - אב"ד
רס"ן נועם שטיינמן - שופט
רס"ן שלי חורש סגל - שופטת

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, רס"ן (במיל') מלי גבאי)

נגד

ח/XXX טוראי ו' מ' (ע"י ב"כ, עו"ד אילן כץ)

הכרעת - דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, על כי נעדר מיחידתו, גדוד הובלה XXX, מיום 30/07/2013 ועד יום 05/02/2018, בסך הכל 1,652 ימים, בהתאם לכתב האישום.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, 10.6.2018, כ"ז בסיון התשע"ח, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופט

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי מטכ"ל

בפני:
סא"ל סיגל טורג'מן - אב"ד
רס"ן נועם שטיינמן - שופט
רס"ן שלי חורש סגל - שופטת

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, רס"ן (מיל') מלי גבאי)

נגד

ח/XXX טוראי ו' מ' (ע"י ב"כ, עו"ד אילן כץ)

ג ז ר - ד י נ

רקע

1. הנאשם, טוראי ו' מ', הורשע על פי הודאתו בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, על כך שנעדר מיחידתו למשך תקופה של 1,652 ימים, בסיומה התייצב.
2. לאחר שהצדדים לא הגיעו להסכמות בנוגע לעונש הראוי לנאשם, טען כל צד כראות עיניו תוך הסתמכות על מסמכים שהוגשו. הנאשם עצמו בחר שלא להעיד מלבד דברו האחרון לעונש.

נסיבותיו האישיות של הנאשם

3. הנאשם התגייס לצה"ל ביום 15/08/10 ולאחר שעבר טירונות והכשרה מתאימה שירת בתפקיד נהג משא כבד. לחובת הנאשם ארבע היעדרויות קודמות. בגין אחת ההיעדרויות, שנמשכה 137 ימים שהסתיימו בחודש פברואר 13', נשפט בפני בית דין צבאי במסגרת הסדר טיעון לשישים (60) ימי מאסר לריצוי בפועל לצד עונש מאסר מותנה בן שישים (60) ימים, שכיום הוא בר הפעלה (ת/4). העונש המקל שהוטל עליו אז הוסבר בנסיבות אישיות ומשפחתיות מורכבות לצד מוטיבציה רבה להמשך

שירות. כארבעה חודשים לאחר צאתו מן הכלא החל בהיעדרות הנוכחית למשך כחמש שנים עד אשר הסגיר עצמו.

4. מסמכי ת"ש מיום 22/03/12, נערכו לחייל לאחר שחזר מאחת מכליאותיו בכלא (ת/3 ות/5). מהם עלה, כי החייל התגורר באותה תקופה עם הוריו בדירת שני חדרים. אלה היו בעלי חובות, לא עבדו והשתכרו מביטוח לאומי. אביו סבל אותה תקופה מלחץ דם נמוך וסכרת ואמו סבלה מלחץ דם נמוך, סחרחורות והתעלפויות החוזרים על עצמם. הנאשם תיאר בנוסף חובות משל עצמו וצוין כי ברשותו רכב שקיבל במתנה. צוין שאין מחסור בצידוד בסיסי או במזון. כיוון שחזר מהכלא אותה עת, לא היו לו זכאויות בתוקף ולכן נפתחו מספר בקשות – תשלומי משפחה, סיוע כלכלי, היתר עבודה פרטית, חופשה מיוחדת כלכלית והקלות ת"ש.

5. הוגש דו"ח ביקור המפקד המחפש מיום 4/08/13, שנערך לאחר שהחל הנאשם בהיעדרות הנוכחית (ת/2). החפש תיעד את שיחתו הטלפונית עם הנאשם כיוון שזה נעדר מביתו בביקור. *"החייל מסר שמתכוון להיות עריק על מנת לקבל ועדת אי התאמה דרך 'גחל"ת' ושבועה יצא מצה"ל כי יש לו מעל 250 ימי תב"ן".* החפש דיבר עם אמו של הנאשם והסביר לה את השלכות מעשיו והסביר לחייל ואמו *"גחל"ת' זהו אך ורק גוף ממליץ".*

6. במהלך תקופת כליאתו הנוכחית, ביום 02/04/18, הובא הנאשם בפני וועדת התאמה לשירות שהמליצה על פיטוריו מן השירות בגין *"התנהגות רעה וחמורה"* (ס/7). בדו"ח הועדה צוין, כי כיום *"מתגורר עם אמו, אשתו ובתו החורגת בדירה שכורה בת 4 חדרים בחולון. אביו נפטר בשנת 2016 בשל סיבוכי מחלת הסוכרת."* אין לו קשר עם שתי אחיותיו. הוא תיאר *"מצב כלכלי מעט בעייתי"* וצוין, כי סגר חלק מהחובות שלו ושל הוריו, אך לאמו עדיין יש חוב בסך 30,000 ₪. עוד מסר, כי ערק, כיוון *"שיהמצב הכלכלי בביתו באותה התקופה היה קשה ביותר, הוריו היו חולים והיה המפרנס העיקרי וכן היחידי אשר מטפל בהם. החייל טוען כי מפקדיו נתנו לו חופש על מנת לעזור לאמו אך מפקד אחר אשר אחראי עליו לא ידע וזאת ולחייל נרשמה נפקדות ועל כן בעצת מפקדיו המשיך לערוק. החייל היה מעוניין לסיים את שירותו כיום כמו שצריך אך בשל העובדה כי הינו מחזיק משפחה וזקוק למשכורת גבוהה לשם כך אינו באמת מסוגל לשרת."*

7. בנימוקי החלטת יו"ר הועדה הוסבר, כי הנאשם שירת כשלוש שנים שירות שלא היה תקין וערק במהלך השלמת ימי התב"ן השלילי לתקופה של 5 שנים. על כן לא נמצאה סיבה לגייסו בשנית בגיל 27.5 למען השלמת ימי התב"ן, כאשר המצב המשפחתי והמצב הכלכלי המעט בעייתי עשויים להוות מעמסה על המערכת הצבאית.

טיעוני הצדדים

8. התובעת הצבאית המלומדת טענה, כי מדובר בהיעדרות ממושכת של כחמש שנים, כאשר זו היעדרותו החמישית של הנאשם משירות והפעם השנייה שהוא נותן את הדין בפני בית דין, כאשר לחובתו תנאי בר הפעלה. התביעה הדגישה, שהמערכת השקיעה כספים בהכשרת הנאשם כנהג משא כבד וכי הצבא העניק לו את כלל הטבות הסיוע האפשריות. התובעת הפנתה לדברים שמסר הנאשם לחפש בדבר רצונו להמשיך בהיעדרות ולהשיג את שחרורו משירות. עוד ציינה, כי הנאשם החל את ההיעדרות הנוכחית סמוך לאחר שסיים לרצות את עונשו בגין ההיעדרות הקודמת. התובעת הדגישה, כי הפטור של הנאשם ניתן לו בגין התנהגות רעה וחמורה. התביעה טענה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נמצא בין 8 ל-12 חודשים. במתחם זה, ביקשה, להטיל על הנאשם עונש מאסר ההולם את חומרת המעשים לצד עונש מאסר מותנה והפעלת התנאי במצטבר.

9. הסנגור המלומד, עו"ד אילן כץ, טען ארוכות כל שניתן לטובת מרשו. הוא תיאר, שהנאשם עלה ארצה בגיל צעיר יחד עם הוריו ואחיותיו, אולם אלו לא סייעו בטיפול בהורים. לטענת ההגנה, ביצע הנאשם את ההיעדרות על רקע מחלות הוריו והצורך לסייע בנייד אביו לטיפולים. הנאשם התגייס עם מוטיבציה לשירות, אך נוכח בעיות כלכליות מבית והדרדרות מצבו הרפואי של האב, חולה הסרטן, הובילו אותו לביצוע ההיעדרות. הסנגור גרס, כי למרות שהנאשם העביר מסמכים לגבי המצב בבית לא זכה לטיפול מצד גורמי הת"ש, אף לא במשך ארבעת החודשים כשחזר לשירות אחרי ההיעדרות הקודמת שבגינה נתן את הדין בפני בית דין. לעמדת ההגנה, יש לתת משקל משמעותי בגזירת עונשו של הנאשם לתקופת שירותו התקינה במשך שנתיים וחצי נוכח רצונו להשלים שירות תקין. ההגנה טענה, כי מתחם הענישה בעניינו של הנאשם עומד על 8 עד 18 חודשים, אך בנסיבות המקרה ביקשה להציב את עונשו בחלקו התחתון של המתחם ואף לסטות ממנו לקולא מפאת שיקולי שיקום בהתחשב במסלול חייו הנוכחי לאחר שנישא וכיום הוא עובד לפרנסת משפחתו.

10. בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי רצה לשרת בצבא אך המצב הגרוע בבית מנע ממנו לעשות זאת. בנוסף הביע צערו על שביצע את העבירה.

11. גזירת עונשו של נאשם תעשה בהתאם לכללים המבנים את שקול הדעת השיפוטי, שנקבעו במסגרת תיקון מס' 113 לחוק העונשין. שם נקבע **עקרון ההלימה** כעקרון מנחה בענישה, לפיו צריך להיות **יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**. תחילה, יש לקבוע את **מתחם העונש ההולם** את מעשה העבירה, כשלצורך כך יש להתחשב

בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע. לאחר מכן, אלא אם סבור בית הדין, כי יש לסטות לקולא משיקולי שיקום או לחומרא משיקולי הגנה על הציבור, יש לקבוע את העונש ההולם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. חברה, המבססת את ביצורי הגנתה על חובה אזרחית המוטלת על בניה ובנותיה בהגיעם לגיל בגרות, איננה יכולה לחיות בשלום עם תופעה, שכל החפץ בכך ייטול את הדין לידי ויבחר לעשות לחייו שלו ולביתו כרצונו תהא הסיבה לכך אשר תהא.

13. העבירה שעניינה היעדרות מן השירות שלא ברשות מגנה על ערכים חברתיים וביטחוניים חשובים של שמירה על חוסנו של הצבא ומניעת פגיעה ביכולתו לתכנן את כוח האדם העומד לרשותו, לצד שמירה על לכידותה של החברה ושמירה על השוויון בחלוקת הנטל בין כלל החייבים בשירות (ראו ע/27/12 התצ"ר נ' טור' ל'; ע/52/07 רב"ט מ' נ' התצ"ר; ע/88/13 התצ"ר נ' טור' ל'; ע/20/11 טור' ע' נ' התצ"ר; ע/33/11 התצ"ר נ' טור' כ'; ע/57/08 טור' נ' נ' התצ"ר; ע/83/06 התצ"ר נ' טור' ח'; ע/206/03 טור' ס' נ' התצ"ר; ע/184/08 התצ"ר נ' טור' א').

14. על כן, בפסיקתם העקבית של בתי הדין הצבאיים נקבע באופן חד וברור, כי מי שנעדר מן השירות לאורך שנים, מבחירה מודעת, ראוי כי יוטל עליו עונש כבד, מרתיע וכואב (ע/67/11 התצ"ר נ' טור' מ' וראו גם ע/113/07 התובע הצבאי הראשי נ' טור' א'; ע/5/09 התצ"ר נ' טור' ס'; ע/42/09 טור' פ' נ' התצ"ר; ע/33/17 התובע הצבאי הראשי נ' טור' א').

15. כשנדרשים בתי הדין לגזור את דינו של נאשם, הנעדר מן השירות, ניצבים להם על כפות המאזניים – מן הצד האחד, החובה האזרחית האמורה ומן הצד השני, נסיבותיו של הנאשם עצמו.

16. בעניינו של האשם שלפנינו, מבחינת "הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה", לפי סעיף 40ט לחוק העונשין, מדובר בהיעדרות לתקופה ממושכת של כחמש שנים של מי שהבין את אשר עשה ואת הפסול שבמעשיו. הנאשם הכיר את המערכת הצבאית ושירת בה במשך תקופה משמעותית כוללת של כשנתיים וחצי. כך שהיה מודע למנגנוני התמיכה המתאימים בצבא ואף ידע לומר לחפש שהיעדרות ממושכת עשויה להביאו בפני גורמי גחל"ת לבחינת התאמתו כדי להשתחרר מן הצבא.

17. היעדרותו של הנאשם מן השירות הובילה לנזק כתוצאה מביצוע העבירה, הן בכל הנוגע למחסור בכוח אדם שימלא את תפקידו במהלך תקופת ההיעדרות, והן בכל הנוגע לפיטוריו לבסוף מן השירות הצבאי בגין "התנהגות רעה וחמורה". בעניין זה כבר נקבע, כי ראוי להחמיר בעונשו של מי אשר תוצאת היעדרותו הממושכת מן השירות הובילה לפיטוריו משירות ביטחון (ע/12/13 התצ"ר נ' טור' ל', באופן דומה לעניינם של משתמטים ראו ע/71/11 טור' א' נ' התצ"ר; ע/83/11 טור' ג' נ' התצ"ר; ע/223/98 התצ"ר נ' טור' ל'; ע/104/09 התצ"ר נ' טור' ח'; ע/46/11 התצ"ר נ' טור' ע').

18. ההגנה טענה, כי הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע עבירת ההיעדרות קשורה למצב שהיה בביתו והידרדרות מחלת הסרטן של אביו. סמוך למועד ביצוע ההיעדרות, לא מצאנו תימוכין לכך בדבריו של הנאשם לחפש, אך גם בפני גורמי הת"ש התייחס הנאשם רק לכך שאביו סבל מסכרת. בפני ועדת ההתאמה הסביר הנאשם שהרקע להיעדרות היה מצב הכלכלי בבית והצורך בטיפול בהוריו, אך התייחס למחלוקת בעניין החופשה כנושא המיידה שהוביל להיעדרותו. הוא ציין, כי אביו נפטר כתוצאה מ"סיבוך של מחלת הסכרת". גם שם לא ציין הנאשם, כי אביו היה חולה סרטן שמצבו הדרדר ולא מצאנו תימוכין לכך באף מסמך שהוצג לפנינו. בפני החפש הביע הנאשם את רצונו להשתחרר מן השירות כסיבה להמשיך בהיעדרות. הנאשם לא התייבץ בפני בית דין זה ולא נחקר בעניין. למרות זאת, מוכנים אנו לקבל כי המצב המשפחתי בביתו של הנאשם השפיע על שירותו הצבאי. הראיות שהובאו בפנינו אינן מלמדות כי הדרדרות במצבו הרפואי של האב היא הטעם המכריע שעמד במוקד ההיעדרות. לכן מצאנו להתחשב במצב המשפחתי בבית בעת בחינת נסיבותיו האישיות.

19. לצורך בחינת רמת הענישה הנוהגת, הפנתה התביעה למספר פסקי דין. בע/8/15 טור' מ' נ' התצ"ר נקבע מתחם ענישה של שנים עשר עד שמונה עשר חודשי מאסר בגין היעדרות בת 1,074 ימים ואושר עונש של 15 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם; בע/68/14 טור' פ' נ' התצ"ר נקבע מתחם ענישה של שמונה עד שנים עשר חודשי מאסר בגין היעדרות בת 704 ימים על מי שנעדר קודם לכן 4 פעמים, כשההיעדרות הנוכחית בוצעה סמוך לאחר סיום ריצוי עונש מאסר, אושר עונש של עשרה (10) חודשי מאסר לצד הפעלה מצטברת של מחצית העונש המותנה, כך שסך הכל הוטל עליו לרצות 11 חודשי מאסר; בע/78/13 טור' ט' נ' התצ"ר נקבע מתחם ענישה בגין היעדרות של 637 ימים בין 7 ל-11 חודשי מאסר, כשאושר עונש של עשרה (10) חודשים לצד הפעלה מצטברת של עונש מאסר מותנה בן חודשיים, כשרק מטעמי

חסד הוקל העונש באותו מקרה כך שמחצית העונש המותנה הופעלה בחופף ויתרתה במצטבר.

20. ההגנה הפנתה לשני פסקי דין תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה באותם מקרים כדי לתמוך בעמדתה אשר לרמת הענישה הנכונה. בתיק מרכז (מחוזי) 372/12 **התוב"ץ נ' ק'** הוטל עונש מאסר של שבעה (7) חודשים בגין היעדרות בת 1,379; בע/19/18 **התוב"ץ נ' טור' ח'** נקבע מתחם ענישה של שמונה עד שמונה עשר חודשי מאסר בגין היעדרות בת 2,453 ימים כשעל הנאשם הוטל על ידי הערכה הראשונה עונש של ששה חודשים בלבד אשר הוחמר על ידי בית הדין לערעורים ל-8 חודשים.

21. עיון בפסיקה משרטט תמונה של מתחם ענישה דומה בגין היעדרויות לתקופות דומות:

בע/44/14 **טור' ז'** בגין היעדרות למשך 1,203 ימים, כשבעברו היעדרויות קודמות ובגין האחרונה עמדה בפני בית דין, נקבע מתחם הענישה בין 7 ל-12 חודשים, נוכח נסיבותיו המורכבות הוחלט להקל עמו ולהטיל עליו 8 חודשי מאסר ועונש המאסר המותנה בן 60 ימים הופעל חציו בחופף.

בע/33/17 **התוב"ץ נ' טור' א'** בגין היעדרות של 1,834 ימים, כשלחובתו עונש מאסר מותנה בר הפעלה, הוחמר מתחם הענישה ונקבע בין 10 ל-15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ונקבע שיש מקום להחמיר עם הנאשם בכל הנוגע להפעלתו המצטברת של עונש המאסר המותנה, נוכח חוסר המוטיבציה להמשך שירות וכיוון שהחל בהיעדרות בסיומה של היעדרות אחרת. עם זאת, כיוון שסיים לרצות את עונש המאסר וכיוון שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין, הוחלט להטיל עליו 10 חודשי מאסר ולהפעיל את התנאי חציו בחופף, כך שסך הכל ירצה 11 חודשי מאסר.

בע/5,7/13 **סמל ג' נ' התצ"ר** בגין היעדרות של 1,987 ימים (כ-5.5 שנים) הוטל עונש של שמונה חודשי מאסר, כאשר המתחם נקבע בין 8 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ערעור של שני הצדדים נדחה.

בע/100/06 **טור' ב' נ' התצ"ר** היעדרות למשך כ-5.5 שנים, נמצא שעונש של 13 חודשי מאסר הכולל הפעלה חופפת של 14 ימי מחבוש מותנים איננו מחמיר, אך נוכח תשתית ראייתית שונה שהוצגה בפני ערכאת הערעור, הקשורה למצבה הבריאותי הקשה של אמו, הוקל מעט העונש ל-10 חודשי מאסר.

22. בהתאם למידת הפגיעה בערכים המוגנים שביסוד ביצוע העבירה, נסיבות ביצוע העבירה בעניינו של הנאשם ורמת הענישה הנוהגת, מצאנו להעמיד את מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

23. אמנם הנאשם החל בדרכו האזרחית, הקים בית ומשפחה ובימים אלו הוא עובד לפרנסת אמו ומשפחתו החדשה, אולם לא מצאנו שיש לראות בנתונים אלה ככאלה המעלים על מסלול השיקום הייחודי המצדיק סטייה חריגה ממתחם הענישה ההולם. כך שלא מצאנו שיש מקום לסטות בעניינו של הנאשם ממתחם הענישה משיקולי שיקום והקלה או משיקולי החמרה.

קביעת העונש ההולם

24. בשלב הבא, כדי לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם הענישה, נבחן את "הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה", אלא קשורות בנאשם עצמו, לפי **סעיף 40א לחוק העונשין**.

25. הנאשם החל את ההיעדרות סמוך למועד, שאילו לא היה נדרש להשלים את התקופה הבלתי נמנית בגין היעדרויותיו ותקופת שהייתו בכלא, צפוי היה להשתחרר משירות. הנאשם השלים שירות של כשנתיים וחצי סך הכל בתפקיד נהג משא כבד חרף הקשיים מבית, כפי שפרטם בפנינו הסנגור בהרחבה בכל הנוגע למצב הכלכלי והבריאותי של הוריו. אלה הובילו להיעדרויות חוזרות, בגין אחת מה נתן כאמור את הדין בפני בית דין, ולבסוף לביצוע היעדרותו הנוכחית בחלוף ארבעה חודשים בלבד מאז סיים לרצות את עונש המאסר הקודם. לא מצאנו שהנסיבות האמורות היו בבחינת הסיבות שהובילו לביצוע העבירה, אך אלו בהחלט נסיבות שיש מקום להתחשב בהן בעת גזירת עונשו. כפי שצינו, הרצון להשיג את שחרורו מן הצבא עמד בבסיס ביצוע ההיעדרות.

26. בניגוד לטענת ההגנה, כי לא טופל עניינו של הנאשם על ידי גורמי הת"ש, בפרט במהלך פרק הזמן שבין יציאתו ממתקן הכליאה ועד להיעדרותו הנוכחית, מלמדים מסמכי הת"ש, לכל הפחות על פניהם, על פתיחת בקשות לטיפול בעניינו. בהמשך לכך, מלמד התדפיס האישי שביולי 12' קיבל חופשה מיוחדת. טענת הסנגור לגבי שנת 13' צריכה היתה להיתמך בבסיס עובדתי מתאים, לכל הפחות, בעדותו של הנאשם בעניין.

27. בסופו של יום, קיבל הנאשם פטור מן השירות הצבאי בגין "התנהגות רעה וחמורה". אין מקום להקלה עמו על רקע החלטת הפטור כשלעצמה, בפרט כשזו באה על רקע חלוף הזמן, גילו, היעדרויותיו החוזרות והשתלבותו באזרחות (ע/162/10 טוראי מ' נ' התובע הצבאי הראשי). אולם לא ניתן להתעלם מנתון זה בבחינת יכולתו לשרת כיום, בפרט כאשר לעונש שיוטל עליו ישנה השפעה גם על בני משפחתו החדשה התלויים בו וגם על אמו.

28. בנוסף, מצאנו להתחשב בכך שהנאשם התייצב בסיום ההיעדרות להסדרת ענייניו ובחר ליטול אחריות על מעשיו בדרך של הודאה בפני בית דין זה.

29. במקרה שלפנינו, אין המדובר בהזדמנות הראשונה שהנאשם נותן את הדין לפני בית דין, כאשר כעת תנאי תלוי ועומד מעל ראשו. במצב זה מחייב עיקרון ההלימה הטלת עונש מאסר חמור ומרתיע (עניין טור' כ', ההדגשה במקור. אותו מקרה הוחמר העונש בגין 651 ימי היעדרות ל-7 חודשי מאסר), כאשר הפסיקה מחייבת, כי עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד נאשם, צריך להצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו בגין התיק הנוכחי. כך נקבע, ש"חפיפת עונשים אינה מתיישבת לכאורה עם עקרון ההלימה, ובעיקר ככל שמדובר בחפיפה מלאה של עונשים, ומחייבת הנמקה משכנעת" (ע"פ 1552/15 גואל נ' מ"י (טרם פורסם, 4.6.2015), ע/17/53 מ' נ' התצ"ר; ראו גם ע/17/26 התובע הצבאי הראשי נ' טור' א'; ע/02/46 התצ"ר נ' טור' ל'; עניין ט').

30. בבואנו לקבוע את העונש הראוי לנאשם, החלטנו כי נוכח השיקולים האמורים ובפרט העובדה שהשלים שירות של כשנתיים וחצי ויצא להיעדרות לאחר כשלוש שנים מיום שהתחיל את השירות הצבאי, למרות בעיותיו מבית שהובילו להיעדרויות חוזרות ונשנות, הרי אפילו לא בחר הנאשם בדרך הראויה לפתרון ענייניו, ניתן היום בחלוף חמש שנים לנקוט בעניינו בדרך בית הלל. לכן, החלטנו להטיל עליו עונש מאסר בגין התיק הנוכחי העומד על חלקו התחתון של מתחם הענישה.

31. אשר לעונש המאסר המותנה, ברגיל היה מקום בהתאם להנחיית הפסיקה להטילו באופן מצטבר, אולם נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם החלטנו להפעילו באופן חופף לעונש המאסר בגין התיק הנוכחי וזאת בהתחשב בכך שהנאשם פוטר מן השירות ואינו צפוי עוד לשרת בצבא.

סוף דבר

32. לאור מכלול השיקולים שפורטו, החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה (8) חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין תיק זה.
 - ב. עונש המאסר המותנה, בן שישים (60) ימים, אשר הוטל על הנאשם בתיק מטכ"ל (מחוזי) 167/13 יופעל בחופף לעונש שהוטל בגין תיק זה.
- סה"כ ירצה הנאשם שמונה (8) חודשי מאסר לריצוי בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו.

ג. עונש מאסר מותנה בן שלושים (30) ימים למשך שנה, לבל יעבור עבירות לפי סעיפים 92, 94 או 121 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 18.6.2018, ה' בתמוז התשע"ח, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופט